

JAN PAWEŁ II – „KOŚCIÓŁ – WSPÓLNOTA HIERARCHICZNA ZBUDOWANA NA FUNDAMENCIE DWUNASTU”

Ustanowienie Dwunastu Apostołów:

- „Ustanawiać”, „tworzyć” przypomina słowo występujące w opisie stworzenia świata w Księdze Rodzaju.
- Stwórcza wola wyraża się również poprzez nadanie nowych imion Szymonowi (Piotr) oraz Jakubowi i Janowi (Synowie Gromu), a także całej grupie, czyli kolegium jako całości.
- Pisze bowiem Łukasz, że Jezus „wybrał spośród nich dwunastu, których też nazywał apostołami” (Łk 6,13).
- Dwunastu Apostołów stawało się w ten sposób szczególną rzeczywistością społeczno-kościelną. Wyróżniał się apostołat Piotra, z którym Jezus wiązał wyraźny zamiar stworzenia nowego Ludu. Nadając Szymonowi imię Piotr, co znaczy „Skała”: na tej „Skale” właśnie Jezus pragnął zbudować swój Kościół (por. Mt 16,18).

Cel ustanowienia Dwunastu przez Jezusa

- Cel, jakim kierował się Jezus, ustanawiając Dwunastu, zostaje wskazany przez Marka: „ustanowił Dwunastu, aby Mu towarzyszyli, by mógł wysyłać ich na głoszenie nauki i by mieli władzę wypędzać złe duchy” (Mk 3,14-15).
- Pierwszym elementem konstruktywnym grupy Dwunastu jest absolutne przyłgnięcie do Chrystusa: zostali powołani, by „być z Nim”, to znaczy by pójść za Nim, pozostawiając wszystko.
- Drugi element ma charakter misyjny, jest odzwierciedleniem misji samego Jezusa, który głosił naukę i wypędzał złe duchy.
- Misja Dwunastu jest uczestnictwem w misji Chrystusa ludzi ściśle z Nim związanych – uczniów, przyjaciół, powierników.

Władza apostołów nad złem

- Ewangelista Marek podkreśla „władzę wypędzania złych duchów” jako element misji apostołów nad potęgą zła, co od strony pozytywnej oznacza władzę

przekazywania ludziom zbawienia Chrystusa – Tego, który wyrzuca precz „władcę tego świata” (J 12,31).

Znaczenie władzy Dwunastu Apostołów

- Jest to władza pasterska, co potwierdza tekst na temat szczególnej misji powierzonej bezpośrednio Piotrowi: "Paś baranki moje! Paś owce moje!" (J 21,15-17).

Kościół jako wspólnota hierarchiczna

- Kościół, będąc wspólnotą kapłańską, sakramentalną i prorocką, został ustanowiony przez Jezusa Chrystusa, który nadał mu pewną strukturę,
- społecznością hierarchiczną i służebną.

Służebna i pasterska funkcja w Kościele

- Sprawowane w nim rządy pasterskie mogły się przyczynić do kształtowania i stałego wzrostu wspólnoty.
- Ta funkcja służebna i pasterska została najpierw powierzona dwunastu apostołom, wybranym przez Jezusa Chrystusa jako widzialny fundament jego Kościoła.
- Jak mówi Sobór Watykański II, Jezus Chrystus, Pasterz wiekuisty, założył Kościół, posławszy Apostołów, tak jak sam został posłany przez Ojca (por. J 20,21); chciał też, aby ich następcy, mianowicie biskupi, byli w Kościele Jego pasterzami aż do skończenia świata.

Pozycja Apostołów w strukturze Kościoła

- Ten fragment Konstytucji dogmatycznej o Kościele *Lumen gentium* przybliża nam przede wszystkim pierwotną i wyjątkową pozycję Apostołów w instytucjonalnej strukturze Kościoła.
- Z dziejów ewangelicznych wiemy, że Jezus powołał uczniów, by szli za Nim, i spośród nich wybrał dwunastu (por. Łk 6,13).
- Relacja ewangeliczna pozwala nam zrozumieć, że była to dla Jezusa decyzja bardzo ważna, podjęta po całonocnej modlitwie.

Jezus tworzy Kościół jako widzialną społeczność

- Tworząc grupę Dwunastu, Jezus tworzył Kościół jako widzialną społeczność, tak ukształtowaną, by służyła Ewangelii i przyjsciu królestwa Bożego.
- Liczba dwunastu nawiązywała do dwunastu pokoleń Izraela, co wskazuje, że Jezus zamierzał stworzyć nowy Izrael, nowy Lud Boży ustanowiony jako Kościół.

Misja Apostołów i władza Chrystusa

- Misja sprawowana jest jako uczestnictwo we władzy jedyne go Pasterza. Najwyższa władza Chrystusa, powierzona Piotrowi nie narusza władzy udzielonej innym Apostołom, mających wspólnie udział w misji pasterskiej, podlega władzy jedyne go królestwie.

Misja ewangelizacyjna

- Szczególne zadania związane z misją powierzona przez Jezusa Dwunastu: ewangelizowanie wszystkich narodów, co potwierdzają trzej synoptycy (por. Mt 28,18-20; Mk 16,16-18; Łk 24,45-48).
- Wśród nich Mateusz podkreśla związek ustanowiony przez samego Jezusa między Jego władzą mesjańską, a misją udzieloną apostołom: „Dana Mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi.
- Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody” (Mt 28,18).
- Apostołowie będą mogli i powinni wypełniać swoją misję dzięki mocy Chrystusowej, która w nich się objawi.

Misja i władza udzielania chrztu

- Misja i władza udzielania chrztu (Mt 28,29), będąca wypełnieniem nakazu Chrystusowego; ma to być chrzest w imię Trójcy Przenajświętszej, który ze względu na więź z misterium paschalnym Chrystusa określany jest w Dziejach Apostolskich również jako chrzest w imię Jezusa (por. Dz 2,38; 8,16).

Misja i władza sprawowania Eucharystii

- „To czyńcie na moją pamiątkę” (Łk 22,19; 1 Kor 11,24-25).

- Nakaz odtwarzania tego, czego Jezus dokonał podczas Ostatniej Wieczerzy przez konsekrację chleba i wina, oznacza władzę najwyższej rangi.
- Powiedzieć w imieniu Chrystusa: „To jest Ciało moje”, „to jest Krew moja” znaczy nieomal utożsamić się z Chrystusem w akcie sakramentalnym.

Misja i władza odpuszczania grzechów

- Jest to uczestnictwo apostołów we władzy odpuszczania grzechów na ziemi, którą sprawuje Syn Człowieczy (por. Mk 2,10).
- Ta władza objawiająca się w życiu publicznym Jezusa budziła zdumienie tłumów, o których ewangelista Mateusz mówi, że „wielbiły Boga, który takiej mocy udzielił ludziom” (Mt 9,8).

Szczególny dar Ducha Świętego

- Aby wypełnić tę misję, apostołowie oprócz władzy otrzymali w dniu Pięćdziesiątnicy, zgodnie z obietnicą Jezusa (por. J 20,21-22).

Duch Święty i Ewangelizacja

- Na mocy tego daru od dnia Pięćdziesiątnicy zaczęli wypełniać zadanie ewangelizacji wszystkich narodów.
- Mówi o tym Sobór Watykański II.

Kościół Apostolski

- Kościół określony jest jako apostolski (Credo unam sanctam, catholicam et "apostolicam" Ecclesiam) z uwagi na nierozłączną więź z Dwunastoma.
- Wyjaśnia to, dlaczego Kościół w swojej liturgii oddaje cześć Apostołom w sposób tak uroczysty.

Misja Ewangelizacyjna Apostołów i ich Następców

- Jezus powierzył jednak Apostołom misję ewangelizacji wszystkich narodów, która wymaga bardzo długiego czasu i trwać będzie aż do skończenia świata" (Mt 28,20).
- Apostołowie zrozumieli, że wolą Chrystusa było, aby znaleźli sobie następców, którzy jako ich spadkobiercy i wysłannicy poprowadzą dalej ich misję.
- Ustanowili więc „biskupów i diakonów" w poszczególnych wspólnotach „i zarządzili, by po ich śmierci inni doświadczeni mężowie przejęli ich posługę".
- W ten sposób Chrystus ustanowił strukturę hierarchiczną i służebną Kościoła, składającą się z Apostołów i ich następców.
- Struktura ta dała początek hierarchii

Pochodzenie struktury Kościoła

- Struktura ta należy więc do samej natury Kościoła, zgodnie z boskim zamysłem jak czytamy soborowej konstytucji Ad Gentes
- nie pochodzi od uprzedniej wspólnoty, wcześniej ustanowionej, lecz została bezpośrednio przez niego stworzona.

Na podstawie: Katechezy Ojca Świętego Jana Pawła II Jan Paweł II. Kościół, Kraków – Ząbki 1999, s. 141-145.